

Το Μυστικό της Καλύβας

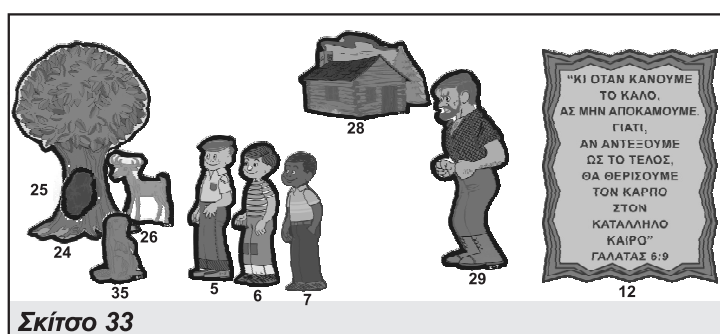
(Τα ακόλουθα εποπτικά μέσα θα τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα.)

- 5 Τσάρλυ
- 6 Κοκκινομάλλης
- 8 Πρέστον
- 2 Βουνό Σκιά
- 24 Δέντρο
- 25 Πακέτο
- 26 Ξύλινο άγαλμα ελαφιού
- 35 Ξύλινο άγαλμα κάστορα
- 28 Καλύβα
- 29 Τιμ ο Τρομερός
- 37 Τιμ ο Τρομερός που κρατά μαχαίρι
- 12 Γαλάτας 6:7
- 50 Κροταλίας
- 51 Τσάρλυ στο χώμα
- 52 Κοκκινομάλλης και Πρέστον
- 53 Τιμ ο Τρομερός που κρατά όπλο
- 54 Σόμπα
- 55 Τραπέζι
- 56 Κρίστοφερ
- 57 Πατερίτσες
- 58 Τσάρλυ ξαπλωμένος σε ράντζο
- 59 Κρίστοφερ που στέκεται
- 60 Τσάρλυ στο κρεβάτι
- 61 κορμός δέντρου με ΕΓΩ
- 62 Φύλλο με ΑΥΤΟ – ΔΟΞΑ
- 63 Φύλλο με ΑΥΤΟ – ΘΕΛΗΣΗ
- 64 Φύλλο με ΑΥΤΟ – ΛΥΠΗΣΗ
- 65 Φύλλο με ΑΥΤΟ – ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ
- 66 Δεμάτι

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

(Τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6, και Πρέστον 7.)

Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον εξερευνούν το Βουνό Σκιά στη διάρκεια της επίσκεψής τους στο αγρόκτημα του παππού και της γιαγιάς του Τσάρλυ. Ένα από τα περίεργα πράγματα που ανακαλύπτουν πάνω στο βουνό ήταν ένα πακέτο στην τρύπα ενός δέντρου. *(Τοποθέτησε δέντρο 24, και πακέτο 25.)* Μέσα στο πακέτο ήταν ένα ξύλινο άγαλμα ενός ελαφιού. *(Πρόσθεσε ελάφι 26.)* Την επόμενη μέρα, τα αγόρια βρήκαν άλλο ένα πακέτο, που αυτή τη φορά είχε μέσα το ξύλινο άγαλμα ενός κάστορα. *(Πρόσθεσε κάστορα 35.)* Τα αγόρια δεν μπορούν να καταλάβουν ποιος αφήνει τα αγάλματα αυτά μέσα στην τρύπα του δέντρου. Το μόνο πρόσωπο που ξέρουν πως ζει πάνω στο βουνό είναι ένας ξυλοκόπος γνωστός σαν Τιμ ο Τρομερός. *(Τοποθέτησε Τιμ 29, και καλύβα 28.)* Ζει σε μια κακοφτιαγμένη καλύβα σε ένα σημείο του βουνού που ονομάζεται Οροπέδιο της Σκιάς.

Όταν τα αγόρια ανακάλυψαν την καλύβα, ο Τιμ ο Τρομερός τους έδωσε με φωνές. Ήταν σίγουρο, πως αυτός ο μοχθηρός ξυλοκόπος, δεν θα πρέπει να ήταν εκείνος που σκάλιζε αυτά τα υπέροχα ξύλινα ζώα!

Τα αγόρια επέστρεψαν για δεύτερη φορά στην καλύβα του Τιμ του Τρομερού! Αυτή τη φορά ήθελαν να αφήσουν έξω από την πόρτα του φυλλάδια. Ήθελαν να σπείρουν το Λόγο του Θεού στη ζωή του Τιμ του Τρομερού. Τα αγόρια μαζί με τον παππού μελετούσαν το Γαλάτας 6:7 (*πρόσθεσε εδάφιο 12, και ζήτησε από τα παιδιά να το επαναλάβουν μαζί σου.*) Όμως ο Τιμ ο Τρομερός τους τσάκωσε να πλησιάζουν κρυφά και τους κυνήγησε.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)

Το ίδιο απόγευμα, όταν ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον, συνόδευσαν τον παππού στο Πολυκατάστημα, εμφανίστηκε και ο Τιμ ο Τρομερός. Τα αγόρια κρύφτηκαν πίσω από ένα μεγάλο βαρέλι με τουρσιά και είδαν τον Τιμ τον Τρομερό να αγοράζει ένα κοφτερό μαχαίρι. *(Τοποθέτησε Κατάστημα 36, Αγόρια 27 και Τιμ τον Τρομερό 37.)* Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον σκέφτηκαν πως ο Τιμ ο Τρομερός είχε σκοπό να χρησιμοποιήσει το μαχαίρι για να τους χτυπήσει. *(Αφαίρεσε τις φιγούρες.)*

Παρόλα αυτά τα αγόρια αποφάσισαν να ανεβούν για τρίτη φορά στο βουνό και να προσπαθήσουν για άλλη μια φορά να αφήσουν τα φυλλάδια έξω από την πόρτα του Τιμ του Τρομερού. Ήταν αποφασισμένοι να φυτέψουν «τον σπόρο του Ευαγγελίου» στην καρδιά του Τιμ του Τρομερού. Καθώς όμως σκαρφάλωναν, άκουσαν το κροτάλισμα ενός κροταλιά, κι' άρχισαν να κατεβαίνουν τρέχοντας το μονοπάτι. Το πόδι όμως, του

Τσάρλυ, πιάστηκε σε μια τρύπα και στραμπούλιξε τον αστράγαλό του. (Τοποθέτησε Τσάρλυ 51.) Ο Πρέστον και ο Κοκκινομάλλης αποφάσισαν να πάνε να φέρουν βοήθεια.

Δεν είχαν προλάβει καλά – καλά να φύγουν όταν ο Τσάρλυ άκουσε πάλι το τρομακτικό κροτάλισμα. Γύρισε το κεφάλι του και είδε πως το φίδι ήταν μονάχα μερικά βήματα μακριά του. (Πρόσθεσε κροταλία 50.)

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ

Ο Τσάρλυ φοβόταν να κουνηθεί. Ο κροταλίας έμεινε ακίνητος δίπλα στο δέντρο. Ξαφνικά, όμως, ένας δυνατός πόνος, διαπέρασε τον αστράγαλό του Τσάρλυ κι έπειτα απλώθηκε σ' όλο του το πόδι. Ο Τσάρλυ τράβηξε το πόδι από τον πόνο. Η κίνησή αυτή ενόχλησε το φίδι. Ο Τσάρλυ, άκουσε πάλι το τρομερό κροτάλισμα. «Αγαπημένε μου Κύριε,» ψιθύρισε. «Βοήθησέ με! Σε παρακαλώ!» Η καρδιά του Τσάρλυ χτυπούσε δυνατά, κόντευε να σπάσει καθώς έβλεπε το φίδι να τον πλησιάζει.

Ξαφνικά ένα δυνατό μπαμ αντήχησε ανάμεσα στα δέντρα. Το φίδι για μια στιγμή τινάχτηκε απότομα και στριφογύρισε πάνω στο γρασίδι κι έπειτα έμεινε ακίνητο. Ο Τσάρλυ από το φόβο του δεν καταλάβαινε τι είχε γίνει. Ακουστήκαν τότε τα φύλλα να τρίζουν. Αυτό που ερχόταν προς το μέρος δεν ήταν άλλο από την γιγαντιαία φιγούρα του Τιμ του Τρομερού! (Πρόσθεσε Τιμ τον Τρομερό 53.) Κρατούσε στα χέρια του ένα πιστόλι και ο Τσάρλυ μπορούσε να δει ένα συνεφεάκι καπνού να βγαίνει ακόμα από την κάννη του όπλου.

Ο Τσάρλυ προσπάθησε να φανεί γενναίος. «Ευ... ευ... ευχαριστώ,» κατάφερε να ψελλίσει, ενώ τα μάτια του ήταν καρφωμένα στο όπλο που κρατούσε ο Τιμ ο Τρομερός.

«Έχεις χτυπήσει,» ρώτησε ο Τιμ ο Τρομερός.

«Μάλιστα, κύριε. Το πόδι μου πιάστηκε στο λάκκο. Νομίζω πως στραμπούληξα τον αστράγαλό μου». Ένας ξαφνικός πόνος διαπέρασε και πάλι τον αστράγαλό του.

«Θα σε πάρω μαζί μου,» μουρμούρισε ο Τιμ ο Τρομερός. Και χωρίς δεύτερη κουβέντα έσκυψε και σήκωσε τον Τσάρλυ στα χέρια του. Η καρδιά του Τσάρλυ σχεδόν έσπασε από το φόβο.

«Πού... πού θα με πάτε;» ρώτησε φοβισμένα ο Τσάρλυ.

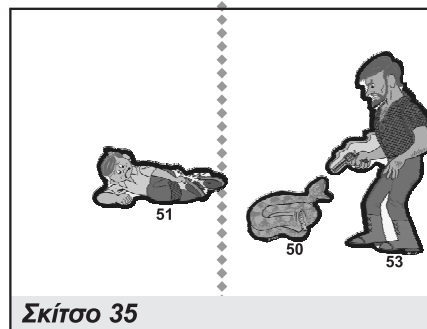
«Στην καλύβα μου,» γρύλισε ο Τιμ ο Τρομερός.

(Αφαίρεσε φιγούρες.)

Ο Τσάρλυ δεν ξαναμίλησε. Ο πόνος στον αστράγαλό του γινόταν όλο και πιο δυνατός, και ο φόβος στην καρδιά του τον έκανε να τρέμει. Το μόνο που μπορούσε να σκεφτεί ήταν το όπλο, το μαχαίρι, η καλύβα και ο Τιμ ο Τρομερός.

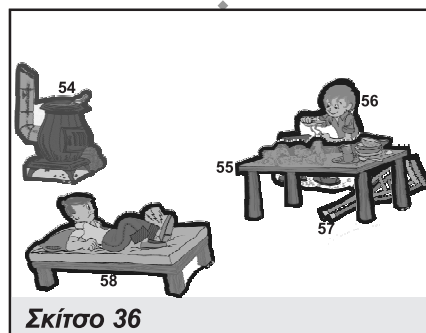
Όταν έφτασαν στην καλύβα ο Τιμ ο Τρομερός άνοιξε την πόρτα με μια δυνατή κλοτσιά. Ο Τσάρλυ μισόκλεισε τα μάτια του μέσα στο σκοτεινό δωμάτιο. Η καρδιά του χτυπούσε δυνατά από το φόβο. Τι υπήρχε μέσα στην καλύβα; Τι θα του συνέβαινε;

Ο Τιμ ο Τρομερός κουβάλησε τον Τσάρλυ μέσα στην καλύβα και τον ακούμπήσε πάνω σ' ένα ράντζο. (Τοποθέτησε Τσάρλυ 58.) Ο Τσάρλυ κοίταξε με νευρικήτητα γύρω στο δωμάτιο. Κοντά του υπήρχε μια παλιά ξυλόσομπα. (Πρόσθεσε σόμπα, 54.) Στην άλλη μεριά του δωματίου υπήρχε ένα προχειροφτιαγμένο τραπέζι, πάνω στο οποίο

Σκίτσο 35

υπήρχαν μικρά κομμάτια ξύλου. (Πρόσθεσε τραπέζι, 55.) Δίπλα στα κομμάτια ξύλου ήταν το μακρύ, κοφτερό μαχαίρι που ο Τιμ ο Τρομερός είχε αγοράσει από το Πολυκατάστημα. Τότε ο Τσάρλυ πρόσεξε πως υπήρχε και κάποιος άλλος μέσα στο δωμάτιο εκτός από τον Τιμ τον Τρομερό και αυτόν. Στην άλλη γωνιά του δωματίου, καθόταν ένα αδύνατο αγόρι με μεγάλα μάτια. (Πρόσθεσε Χριστόφορο, 56.) Το αγόρι κρατούσε στο χέρι του ένα κομμάτι ξύλο κι ένα μικρό μαχαίρι. Στο πάτωμα δίπλα του ήταν αφημένο ένα ζευγάρι πατερίτσες. (Πρόσθεσε πατερίτσες, 57.) Το αγόρι καθόταν ακίνητο και χαμογελούσε στον Τσάρλυ.

Ο Τσάρλυ έριξε μια γρήγορα ματιά στον Τιμ τον Τρομερό ο οποίος εκείνη τη στιγμή κρέμαγε το πιστόλι του σ' ένα καρφί πίσω από την πόρτα. «Πρέπει να φέρω μερικά ξύλα,» είπε. «Εσύ μείνε εδώ μέχρι να έρθουν οι φίλοι σου να σε πάρουν» και έφυγε..

Τα δυο αγόρια κοιτούσαν σιωπηλά ο ένας τον άλλο. «Γεια!» είπε πρώτος ο Τσάρλυ. «Με λένε Τσάρλυ. Έχω έρθει για λίγες μέρες στο αγρόκτημα του παππού μου στους πρόποδες του βουνού. Εσένα πώς σε λένε;»

«Κρίστοφερ,» απάντησε το αγόρι.

Μετά πάλι σιωπή. Το αγόρι σκάλιζε το κομμάτι του ξύλου που κρατούσε στα χέρια του. Ο Τσάρλυ τον παρακολουθούσε προσεκτικά. Ξαφνικά θυμήθηκε το ελάφι και τον κάστορα που είχαν βρει στην τρύπα του δέντρου. «Εσύ αυτός που σκάλισες το ελάφι και τον κάστορα και τα άφησες στην τρύπα του δέντρου κάτω στο μονοπάτι;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

Ο Κρίστοφερ χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι του.

«Γιατί τα άφησες εκεί;»

Τότε ο Χριστόφορος διηγήθηκε την ιστορία του στον Τσάρλυ. Είχε γεννηθεί και μεγαλώσει σ' ένα χωριό Ινδιάνων. Εκεί έμαθε να σκαλίζει τα όμορφα ζωάκια. Πριν από δυο μήνες οι γονείς του σκοτώθηκαν σε ένα ατύχημα. Τότε ήταν που ο θεός του Κρίστοφερ, ο Τιμ ο Τρομερός, τον είχε φέρει να ζήσει στο Βουνό Σκιά.

«Μα γιατί ζει εδώ πάνω;» ρώτησε με περιέργεια ο Τσάρλυ.

«Ο θεός μου φοβάται τους ανθρώπους. Δεν εμπιστεύεται κανέναν. Έχει λίγο χρυσάφι που το είχε βρει όταν ήταν χρυσοθήρας. Γι' αυτό δεν θέλει κανέναν να κρυφοκοιτάζει εδώ γύρω,» εξήγησε ο Κρίστοφερ.

«Γιατί, όμως, άφησες τα ξύλινα ζωάκια στην τρύπα του δέντρου;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

«Γιατί νιώθω μοναξιά εδώ πάνω,» είπε ο Κρίστοφερ. «Κάθε μέρα κοιτάζω κάτω στην κοιλάδα κι εύχομαι να αποκτήσω φίλους. Είδα εσένα και τους φίλους σου να έρχεστε προς το βουνό. Ευχόμουν να έρθετε εδώ πάνω. Έτσι τύλιξα στα γρήγορα ένα δώρο για σας. Όταν ο θεός Τιμ βγήκε για να φέρει ξύλα έτρεξα γρήγορα κι έβαλα το πακέτο στην τρύπα του δέντρου. Δεν μπορούσα να περιμένω εκεί, γιατί αυτό δε θα άρεσε στο θεός μου. Σκέφτηκα πως θα βρίσκατε το πακέτο και θα ψάχνατε να με βρείτε».

«Ήρθαμε, μα ο θεός σου μας έδιωξε,» είπε ο Τσάρλυ.

«Λυπήθηκα πολύ γι' αυτό,» είπε ο Κρίστοφερ. «Όμως ο θεός μου είπε πως επειδή είμαι παράλυτος δεν πρέπει να περιμένω να παίξω με άλλα παιδιά. γιατί μπορεί να χτυπήσω. Όμως, ήθελα τόσο πολύ να γίνετε φίλοι μου. Γι' αυτό και σας άφησα το δεύτερο ζωάκι».

«Σ' ευχαριστούμε,» είπε ο Τσάρλυ. «Θέλουμε να γίνουμε φίλοι σου».

Ο Τσάρλυ θυμήθηκε τότε τα φυλλάδια που είχε στην τσέπη του. Τα έβγαλε. «Ορίστε,» είπε. «Ερχόμασταν εδώ για να δώσουμε στον θείο σου αυτά τα φυλλάδια. Ελπίζω να τα διαβάσετε και οι δύο».

Ο Κρίστοφερ άπλωσε τα χέρια του για να πιάσει τις πατερίτσες. *(Αφαίρεσε τις πατερίτσες 57 και αντικατέστησε Κρίστοφερ 56 με 59.)* Πλησίασε τον Τσάρλυ, πήρε τα φυλλάδια κι άρχισε να τα κοιτά. «Δεν ξέρω να διαβάζω καλά,» είπε. «Για τι γράφουν;»

«Γράφουν για το Θεό,» είπε ο Τσάρλυ, «και για τον Γιο του Θεού, τον Κύριο Ιησού, ο Οποίος ήρθε στη Γη από τον Ουρανό προκειμένου να πεθάνει για μας».

«Για να πεθάνει για μας;» ρώτησε ο Κρίστοφερ. Πριν προλάβει όμως να απαντήσει ο Τσάρλυ, άνοιξε η πόρτα και εμφανίστηκε ο Τιμ ο Τρομερός. *(Πρόσθεσε Τιμ 29.)* «Γύρισε πίσω στο σκάλισμα σου,» γρύλισε στον Κρίστοφερ. *(Αντικατέστησε Κρίστοφερ 59 με Κρίστοφερ 56. Πρόσθεσε πατερίτσες 57.)* Και γυρίζοντας προς το μέρος του Τσάρλυ, είπε, «Όταν φύγεις από δω, μην τολμήσεις να ξαναγυρίσεις. Ο Κρίστοφερ δεν μπορεί να έχει φίλους εδώ πάνω».

Ο Τσάρλυ έριξε μια ματιά στην άλλη άκρη του δωματίου όπου καθόταν ο Κρίστοφερ με σκυμμένο το κεφάλι. Ο Τσάρλυ δεν ήξερε τι να πει. Αισθανόταν τόσο λυπημένος.

Λίγα λεπτά αργότερα ακούστηκε ένα χτύπημα στην πόρτα. Ήταν ο παππούς και ένας γείτονάς του. Μαζί τους ήταν ο Κοκκινομάλλης και Πρέστον. Είπαν πως όταν δεν βρήκαν τον Τσάρλυ εκεί όπου τον είχαν αφήσει, αποφάσισαν να τον ψάξουν στην καλύβα του Τιμ του Τρομερού. Ο παππούς ευχαρίστησε τον ξυλοκόπο για τη φροντίδα που πρόσφερε στον Τσάρλυ, κι έπειτα όλη η ομάδα διάσωσης, μαζί και ο Τσάρλυ, άρχισαν να κατηφορίζουν το βουνό. Καθώς κουβαλούσαν τον Τσάρλυ πάνω στο φορείο που είχαν φτιάξει, εκείνος του διηγόταν τι είχε συμβεί. Τους είπε ακόμα πως ο Τιμ ο Τρομερός τον προειδοποίησε λέγοντάς του να μην ανέβει ποτέ ξανά στο βουνό.

«Για το καλό σου, καλύτερα να τον ακούσεις αυτή τη φορά,» είπε ο παππούς. «Φαίνεται κακός άνθρωπος και δεν θα δοκίμαζα να τον πειράξω αν ήμουν στη θέση σου».

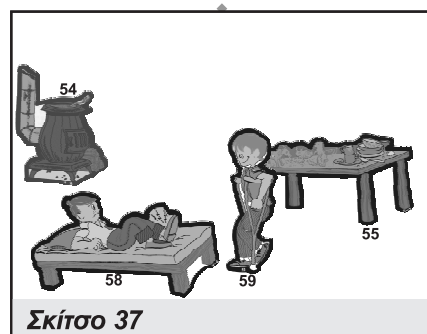
(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)

Το βράδυ εκείνο, ο Τσάρλυ, με τον αστράγαλό του δεμένο με επίδεσμους από το γιατρό, καθόταν στο καθιστικό με τον Κοκκινομάλλη, τον Πρέστον, τον παππού και τη γιαγιά του. Μιλούσε για όλα όσα είχαν συμβεί. Το μυστικό του Βουνού Σκιά είχε λυθεί. Τα ξύλινα ζωάκια τα είχε φτιάξει ένα απομονωμένο αγόρι που ήθελε να αποκτήσει φίλους.

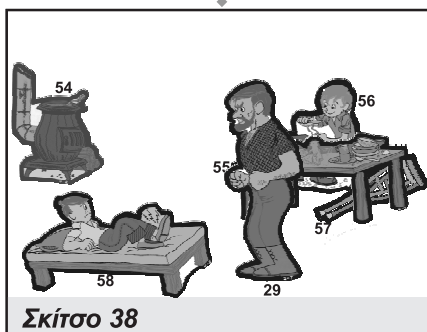
«Όμως αυτό δεν έλυσε το πρόβλημα του Κρίστοφερ,» είπε ο Τσάρλυ. «Αυτός ο κακός Τιμ ο Τρομερός δεν πρόκειται ποτέ να τον αφήσει να αποκτήσει φίλους. Έδωσα στον Κρίστοφερ μερικά φυλλάδια, μα στοιχηματίζω πως ο θείος του δεν πρόκειται να τον αφήσει να τα διαβάσει!»

«Δε θα ήταν υπέροχο αν ο Κρίστοφερ και ο θείος του γινόταν χριστιανοί;» είπε ο Κοκκινομάλλης.

«Ναι,» συμφώνησε ο Τσάρλυ. «Θα μπορούσαμε τότε επιστρέφοντας σπίτι να πούμε πως βοηθήσαμε έναν κακό ξυλοκόπο να γνωρίσει τον Κύριο».

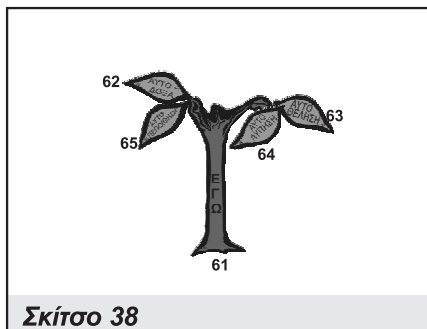
Σκίτσο 37

Σκίτσο 38

Ο παππούς κούνησε το δάκτυλό του στον Τσάρλυ. «Προσέξτε παιδιά. Αφήνετε το εγώ να κυβερνά τις ζωές σας. Ένας ιεραπόστολος δεν πρέπει ποτέ να καυχιέται για αυτά που κάνει για τον Κύριο. Αν ο Κρίστοφερ και ο θεός του γνωρίσουν το Θεό η απία δε θα είναι αυτό που εσείς κάνετε αλλά αυτό που έκανε ο Θεός στη ζωή τους. Οι μαρτυρίες που δίνουν οι χριστιανοί είναι τα εργαλεία που χρησιμοποιεί ο Θεός για να φυτέψει τον σπόρο Του».

Το βράδυ εκείνο ο Τσάρλυ έπεσε να κοιμηθεί έχοντας στη σκέψη του αυτά που είπε ο παππούς. Δεν μπόρεσε όμως να κοιμηθεί καλά. Στριφογυρνούσε συνεχώς. Έπειτα είδε ένα παράξενο όνειρο. Ονειρεύτηκε πως είδε ένα ψηλό δέντρο να ανεβαίνει προς τον ουρανό. Πάνω στο δέντρο ήταν γραμμένη η λέξη ΕΓΩ. (Τοποθέτησε τον κορμό με το ΕΓΩ 61.) Η κορυφή του δέντρου ήταν μαραμμένη και ξερή. Δεν υπήρχε καρπός. Μέσα στο όνειρό του, του φάνηκε πως κάποιος του έλεγε, «Αυτή είναι η ζωή σου, Τσάρλυ. Αν αφήσεις το εγώ να κυβερνά τη ζωή σου δεν θα υπάρχει πολύς καρπός για τη δόξα του Θεού».

Ο Τσάρλυ είδε τότε φύλλα να φυτρώνουν στο δέντρο. Πάνω στο πρώτο φύλλο υπήρχαν γραμμένες οι λέξεις ΑΥΤΟ-ΔΟΞΑ. (Πρόσθεσε φύλλο 62.) Ο Τσάρλυ ένιωθε ντροπή, γιατί κατάλαβε πως πολλά από αυτά που είχε κάνει ήταν για να δοξαστεί ο ίδιος. Ήθελε να τον επαινούν γιατί πήγαινε στο Κυριακό Σχολείο χωρίς να λείπει ποτέ, ήθελε να τον επαινούν για τη μαρτυρία του, ήθελε να τον επαινούν για το ότι μελετούσε την Αγία

Γραφή και προσευχόταν. Μονάχα τώρα συνειδητοποίησε πως όλα αυτά έπρεπε να τα είχε κάνει μόνο για τη δόξα του Θεού.

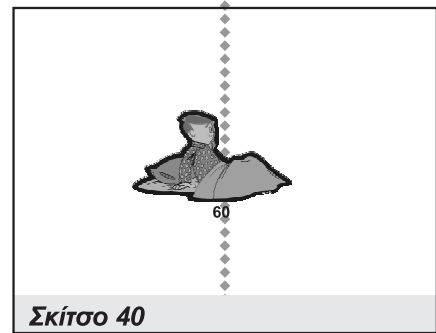
Πάνω σ' ένα άλλο φύλλο του δέντρου υπήρχαν γραμμένες οι λέξεις ΑΥΤΟ-ΘΕΛΗΣΗ. (Πρόσθεσε φύλλο 63.) Ο Τσάρλυ θυμήθηκε πόσες φορές ήθελε να κάνει τα πράγματα με το δικό του τρόπο, ακόμα κι όταν αυτό σήμαινε να δώσει τη μαρτυρία του. Πολλές φορές παραλείπει να προσευχηθεί και να ζητήσει από το Θεό να του δείξει ποιο ήταν το θέλημά Του. Όσες φορές ο Τσάρλυ έκανε πράγματα σύμφωνα με τον δικό του τρόπο, έμπλεκε σε φασαρίες.

Πάνω σ' ένα άλλο φύλλο του δέντρου υπήρχαν γραμμένες οι λέξεις ΑΥΤΟ-ΛΥΠΗΣΗ. (Πρόσθεσε φύλλο 64.) Ο ιεραπόστολος δεν πρέπει να νιώθει λύπηση για τον εαυτό του. Μέσα στο όνειρό του ο Τσάρλυ σαν να άκουγε κάποιον να επαναλαμβάνει, «Να χαίρεσαι πάντοτε στον Κύριο! Να χαίρεσαι πάντοτε στον Κύριο!» Ο Τσάρλυ ένιωθε και πάλι ντροπή, γιατί θυμήθηκε πόσες και πόσες φορές δεν ένιωθε λύπηση για τον εαυτό του όταν τα πράγματα δεν γίνονταν όπως εκείνος θα ήθελε να γίνουν. Έπρεπε να μάθει να χαίρεται αντί να κλαίει.

Το τελευταίο φύλλο είχε γραμμένες πάνω του τις λέξεις ΑΥΤΟ-ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ. (Πρόσθεσε φύλλο 65.) Πολλές φορές ο Τσάρλυ είχε εμπιστευτεί τις δικές του ικανότητες αντί να εμπιστευθεί το Θεό. Ο Τσάρλυ πίστευε πως μπορούσε, χωρίς τη βοήθεια κανενός, να είναι ένας πολύ καλός μάρτυρας για το Θεό, όμως τώρα συνειδητοποιούσε πόσο λάθος έκανε. Η αυτοπεποίθησή του κατέστρεφε τη μαρτυρία του. Χρειάζοταν να εμπιστευτεί τον Κύριο.

Στο όνειρό του ο Τσάρλυ, είδε το φυτό να ψηλώνει και να ψηλώνει, όμως δεν ήταν χρήσιμο σε κανέναν. Δεν υπήρχε πάνω του κανένας καρπός. Το φυτό ήταν άχρηστο, όπως είναι και πολλές ζωές – άχρηστες – επειδή βάζουν πρώτα το εγώ τους.

Ο Τσάρλυ ξύπνησε ιδρωμένος (*Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε Τσάρλυ 60*). Τα μάτια του γέμισαν δάκρυα καθώς σκεφτόταν το όνειρο. «Ω Κύριε,» ψιθύρισε, «δεν θέλω να είμαι χωρίς καρπό όπως αυτό το φυτό. Θέλω να είμαι ένας χριστιανός που φέρνει καρπούς. Ξέρω πως μέχρι σήμερα άφηνα το εγώ μου να κυβερνά τη ζωή μου, τώρα όμως θέλω Εσύ να έχεις όλη τη δόξα της μαρτυρίας μου. Θέλω να κάνω το δικό Σου θέλημα, κι όχι το δικό μου. Βοήθησέ με να μην νιώθω λύπηση για τον εαυτό μου όταν τα πράγματα δεν γίνονται όπως θα ήθελα να γίνουν. Κι ακόμα, βοήθησέ με να εμπιστεύομαι Εσένα κι όχι τον εαυτό μου».

Όταν ο Τσάρλυ τελείωσε την προσευχή του κοίταξε από το παράθυρο τον πανέμορφο, γεμάτο λαμπερά αστέρια, ουρανό. Αναστέναξε βαθιά και κοίταξε το Βουνό Σκιά. Αυτό που είδε έκανε την καρδιά του να χτυπήσει δυνατά. Μέσα στο σκοτάδι φώναξε όσο πιο δυνατά μπορούσε, «Παπού! Γιαγιά! Κοκκινομάλλη! Πρέστον! Τρέξτε! Τρέξτε! Έπιασε φωτιά!»

Εφαρμογή

Αγόρια και κορίτσια, εσείς τι ζωή ζείτε; Είστε σαν το δέντρο στο όνειρο του Τσάρλυ; Ζείτε μονάχα για τον εαυτό σας; Ίσως να είσαι χριστιανός, αλλά πιθανόν η ζωή σου να μην ευχαριστεί τον Κύριο Ιησού. Αν συμβαίνει αυτό, τότε θα είσαι σαν το δέντρο που δεν έχει καρπούς. Όταν μια μέρα θα σταθείς μπροστά στο Θεό η ζωή σου θα είναι άδεια. Δεν θα έχεις τίποτα να δείξεις προκειμένου να αποδείξεις πως ήσουν ένας καλός και πιστός μάρτυρας.

Πόσο, όμως, υπέροχο είναι να αφήσεις το Θεό να έχει τον απόλυτο έλεγχο στη ζωή σου και να κάνεις πάντα το δικό Του το θέλημα. Έπετα, καθώς θα Τον εμπιστεύεσαι, θα δεις υπέροχα αποτελέσματα.